

Sikainfluenssa ei kaatanut valtuuskuntaa

Eläinlääkäriliiton valtuuskunta kokoontui syysseminaariin ja -kokoukseen marraskuun viimeisenä lauantaina. Kasvihuoneilmion mukanaan tuomasta sateisen harmaasta säästä ja sikainfluenssauhasta huolimatta oli ilahduttavan suuri joukko valtuutettuja uskaltanut paikalle. Keskustelu oli päivän aikana aktiivista ja kokous venyikin pitkälle iltapäivään. Tämä on merkki siitä, että ainakaan kaikki valtuutetut eivät ole tyytymässä kumileimasimen rooliin, vaan haluavat aktiivisesti vaikuttaa asioihin ja tietää, mitä ovat päättämässä.

Aamupäivän seminaarissa paneuduttiin aluksi marraskuun alussa voimaan tulleeseen uuteen eläinlääkintähuoltolakiin ja sen toimeenpanoon. Alustuksen piti Eviran neuvotteleva virkamies Antti Nurminen, joka aloitti tehtävässään niin ikään marraskuun alussa. Hän on aiemmin Eläinlääkäriliiton puheenjohtajana ja läänineläinlääkärinä toimiessaan ollut mukana lain uudistusta valmistelleessa työryhmässä. Lain toimeenpanossa pyritään muuttamaan vallitsevia rakenteita siten, että eläinlääkäripalveluja on kysyntää vastaavasti saatavissa koko maassa ja valvonta-tehtävät hoidetaan tasapuolisesti sekä jäävittömästi. Nurmisen mukaan uudistetun eläinlääkintähuoltolain toimeenpanon visiona on, että kunnaneläinlääkärin virat ja sijaisuudet ovat arvostettuja sekä haluttuja työpaikkoja, joihin löytyy runsaasti hakijoita. Yksityissektori tulee ottaa eläinlääkintähuollon suunnittelussa huomioon siten, että sielläkin nähdään mielekkäänä palvelujen tarjoaminen myös julkiselle sektorille. Eläinlääkäreiden tulee olla tunnettuja ja tunnustettuja ammattilaisia, joita halutaan asiantuntijaksi karjakohtaisten ratkaisujen tekoon.

Lakiuudistukseen sisältyy subjektiivinen oikeus vaatia kunnalta eläinterveydenhuollon palveluja niille eläinlajeille, joita varten on olemassa valtakunnallinen terveydenhuoltojärjestelmä. Tällä hetkellä järjestelmät ovat olemassa naudoille ja sioille. Vaatimus tuo uusia haasteita sekä kunnaneläinlääkäreille että heidän työnantajilleen. Perinteinen toimintamalli, jossa eläinlääkäri on aina työssä ollessaan päivystysvalmiudessa, ei salli täysipainoista terveydenhuoltotyötä, vaan siihen tarvitaan ennalta varattua aikaa. Terveydenhuollon tavoitehan on, että toiminta parantaa tilan taloudellista tulosta sekä eläinten hyvinvointia ja on tuottajalle kannattavaa ilman kytköksiä esimerkiksi eläinten hyvinvointitukeen tai tuotteiden hintoihin. Tämä edellyttää nykyisillä kehittyvillä kotieläiniloilla eläinlääkäriltä erikoistumista ja kouluttautumista; asiantuntijuus ei synny tyhjästä. Pakonomainen rasti ruutuun -terveydenhuolto ilman riittävää perehtymistä tilan olosuhteisiin ja tuotantoon ei pidemmällä aikajänteellä palvele ketään.

Ajanvarausperustaiseen terveydenhuoltotyöhön ja erikoistumiseen voidaan luoda mahdollisuudet seutukuntauudistuksen mukanaan tuomissa suuremmissa ympäristöterveydenhuollon toimintayksiköissä. Valtuuskunnan seminaarissa seutukuntien tilanteesta kertoi liiton julkisen sektorin asiamies Maria Jokela. Ratkaisu tuotanto-eläinsektorin eläinlääkäripulaan ei ole eläinlääkäreiden koulutuksen massiivinen lisäys, vaan eläinlääkäreiden työolojen ja päivystysjärjestelyjen saattaminen tasolle, joka antaa mahdollisuuden muuhunkin elämänsisältöön kuin työtököön. Yksityissektorilla on toki sanansa sanottavana myös tuotantoeläinten terveydenhuollon kohdalla erityisesti suurimmissa tuotantoyksiköissä.

Ensi vuonna pidetään jälleen Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan vaalit. Ehdokasasettelun pohdinta on syytä aloittaa hyvissä ajoin, jotta saadaan aikaan oikeat vaalit eikä sopuvaaleja kuten viime kerralla. Aiheesta kerrotaan kevään Eläinlääkärilehdissä. Nyt on siis halukkailla mahdollisuus päästä vaikuttamaan liiton toimintaan.

Olli Ruoho

Suomen Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan puheenjohtaja